

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כריתות דף ח.

זב שראה ג' ראיות - שנתחייב בקרבן, וראה שוב ג' ראיות בליל ח', האם מביא עוד קרבן לב"ה¹?

לחזקיה לילה מחוסר זמן	לר' יוחנן לילה לאו מחוסר זמן ²	
מביא אחד ³	מביא שנים	לטעם דדרשינן "או לְבַת"
מביא שנים ⁴	מביא שנים	לטעם שגמרה ימי טהרתה

זב שראה ב' ראיות או ג' ראיות, וראה שוב ג' ראיות בזמנים דלהלן, מה דינו?

ראה תוך ז' נקיים	ראה בליל ח'	ראה ביום ח'	
פטור ⁶	מביא קרבן אחד ⁵	מביא קרבן אחד	זב בעל ב' ראיות
מביא קרבן אחד	ע' טבלא קודמת	מביא שני קרבנות	זב בעל ג' ראיות

זב שראה ג' ראיות, וראה שוב ראיה אחת בליל ח' וב' ראיות למחרת, או שראה ב' ראיות בליל ח' ואחת למחרת האם מביא עוד קרבן?

לדברי האומר לילה מחוסר זמן	לדברי האומר לילה לאו מחוסר זמן	
מביא	מביא שנים	א' בלילה ושנים ביום
אינו מביא ¹	מביא שנים	שנים בלילה וא' ביום

¹ פי', דב"ה ס"ל במשנה שהמפלת לאור שמונים ואחד מביאה עוד קרבן, והגם שלא יצאה עדיין לשעה הראויה להביא קרבן, מ"מ כיון שכבר יצאה מימי טהרה צריכה להביא עוד קרבן. אמנם אם נאמר שטעמם של ב"ה הוא מגזיה"כ, דכתיב (ויקרא יב:ו) "ובמלאת ימי טהרה לְבַן או לְבַת תָּבִיא קָבֶשׁ" וגו', דהיינו שמהייתור תיבות "או לבת" ילפינן שגם במפלת שוב בליל שמונים ואחד מביאה עוד קרבן, א"כ י"ל דהוא דוקא דין במפלת.

² פי', וחשוב הלילה כזמן הראוי להביא קרבן, לשיטה זו ודאי צריך להביא ב' קרבנות, דהא כבר יצא לזמן הראוי לקרבן.

³ כן מבואר בתחילת הסוגיא שאם טעמם של ב"ה מגזיה"כ, א"כ כיון שלילה מחוסר זמן - לא יצא לזמן שראוי להביא בו קרבנותיו, והגזיה"כ שמצינו במפלת שחייבת ב' קרבנות באור יום פ"א, לא נאמר בזב, ולכך מביא רק אחד. (וזהו ששנינו בברייתא שזב שראה ג' ראיות בליל ח' אינו מביא - שהכוונה שאינו מביא על הג' זיבות השניות שבליל ח', אלא רק אחד על הג' זיבות הראשונות).

⁴ פי', דכמו שמצינו במפלת או ליום פ"א שמביאה ב' קרבנות מסברא שכבר כלו ימי טהרתה ועתה היא נכנסת לימים חדשים, כן בזב כשגמר לספור ז' נקיים - נכנס לימים חדשים, ואפי' שלא יצא לשעה הראויה להביא בה קרבן - אם ראה ג' ראיות חשוב ראיה חדשה וצריך להביא שוב קרבן.

⁵ וכאן לא שייך הנידון אם יצא לשעה הראויה להביא קרבן, כיון שהוא זב רק בעל ב' ראיות - שאינו חייב בקרבן, וכיון שגמר לספור הז' נקיים אינו בכלל "כל ראיה שסותרת - אין מביאה לידי קרבן", דאין זו ראיה שסותרת, ולכן מביא קרבן אחד על הג' ראיות האחרונות שבליל ח'.

⁶ דכיון שהתחיל לספור ז' נקיים הוא בכלל הדין "כל ראיה שסותרת - אין מביאה לידי קרבן", ורק ראיות שהיו לפני שהתחיל לספור ז' נקיים הם מצטרפות לג' ראיות להביא קרבן (אבל כשספר יום אחד שלם נקי - לא מצטרפות), ולכן אפי' אם ראה באמצע ז' נקיים ג' ראיות ממש - אינו חייב להביא קרבן עליהם. [ע' רמב"ם (פ"ג מהלכות מחוסרי כפרה ה"ד). ובשטמ"ק כאן (או ט') כתב להסתפק שמא דין זה רק בראה ביום השביעי].

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כריתות דף ח.

האשה שיש עליה חוב קרבנות כדלהלן, מה דינה?

האם שאר הקרבנות עליה בחובה?	כמה קרבנות צריכה כדי להתירה בקדשים?	
לא	קרבן אחד ²	חמש ספק לידות ³ או חמש ספק זיבות ⁴
כן ⁵	קרבן אחד	חמש לידות ודאות או חמש זיבות ודאות

האשה שהיו עליה ספק לידות / זיבות, או לידות / זיבות ודאות, דיכולה להקריב קרבן אחד⁶, האם צריכה לומר שהוא בשביל האחרון, או יכולה לומר שהוא על אחד מהן?

כשיש לה אחד ודאי והשאר ספק	כשמקריבה מחמת הספק	כשמקריבה מחמת הודאי	
אומרת בשביל הודאי	יכולה לומר בשביל אחד מהן	אומרת בשביל האחרונה ⁷	לר' יוחנן בן נורי
יכולה לומר בשביל אחד מהן			לר' עקיבא

¹ דכיון דלילה מחוסר זמן הרי שלא יצא לשעה שחייב בה קרבן, וכיון שראה ב' ראיות בלילה אינם מצטרפות לשל יום, אבל להיפך מצטרפים, דזה דינה של ראייה ראשונה שמצטרפת אפי' שהיתה בזמן שאינו של חיוב, דהרי כל ראייה ראשונה בזב דינה כשכבת זרע בעלמא ולא כזיבה, ובכל אופן כשבאו עוד ב' ראיות מצטרפת אליהם ונחשבים ג' ראיות של זיבה, א"כ ה"ה כשראה אותה בזמן שאינו של חיוב ג"כ מצטרפת.

² היינו חטאת העוף הבאה על הספק.

³ שהפילה חמשה פעמים (אחר מלאות) ספק דבר המחייב קרבן ספק דבר שאינו מחייב בקרבן.

⁴ שראתה בחמשה חדשים דם ג' ימים רצופים, ואינה יודעת אם היתה ראייה זו בימי נדה שלה - ופטורה (דבימי נדה כל דמים שתראה אינם כלום). או בימי זיבה - ונעשית זבה גדולה שאחר ספירת ז' נקיים צריכה להביא קרבן ביום השמיני.

⁵ אכן היה מעשה שהיו הקינים בירושלים יקרים מאוד (בדינר זהב), ולכך נכנס רבן שמעון בן גמליאל לבית המדרש ולימד שבמקרה הזה אין שאר הקינים עליה חובה והזולו, והגם שהיקל בזה על דין תורה, מ"מ "עת לעשות לה' הפרו תורתך" - דמחמת היוקר חשש שיחדלו מלהביא אפילו אחד ויאכלו בקדשים בטומאת הגוף. ותוסי' (בד"ה נכנס) מפרש, שלא היקל על דברי תורה, אלא דס"ל שבאמת סגי רק בקרבן אחד כמו שמצינו גבי טבילות. [אמנם ר"ת בתוסי' בב"ב (דף קסו. ד"ה ה"ג) גרס: "והשאר עליה חובה" (ולא גרס "ואין"), ואתו הדור סברו שלא יכולות לאכול בקדשים עד שיביאו לכל הקרבנות, והיו קונות הרבה קינים ביחד והיו יקרים, וכשלימד שיכולות לאכול בקדשים, לא קנו מתחילה אלא קן אחד ולכך הוזלו הקינים].

⁶ בשביל לאכול בקדשים. אולם היכא שיש עליה לידות / זיבות ודאות - השאר עליה חובה, וכנ"ל. (והיכא שהם רק ספק, אין השאר עליה חובה).

⁷ מבואר בגמ' למסקנא שטעמו של ר' יוחנן בן נורי, דחיישינן לפשיעה. פ"י, שאם לא תאמר כן שמביאה את קרבנה רק על הראייה האחרונה, היא תחשוב שנפטרת בקרבן אחד לכל החמשה, ושנה הבאה כשתלד שוב לא תרצה להביא קרבן אחד על לידה אחת, שתאמר ששנה שעברה שהייתי חייבת חמש הבאתי קרבן אחד ונפטרתי ולא הבאי על ד' לידות, ועכשיו אני צריכה להביא קרבן על לידה אחת - בתמיה. ולכן תקנו שתאמר שהוא על הלידה האחרונה, ואז תדע, שאין נפטרת בקרבן אחד על כל החמש.

הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כריתות דף ח:

מחוסרי כפרה דלהלן, האם הם נמנים, או לא נמנים?

נזיר טמא	(א. גר. ב) נזיר טהור	(א. הזב. ב) הזבה ¹ . ג. היולדת. ד) המצורע	
לא מונים	לא מונים ²	מונים	לתנא קמא
לא מונים ³	מונים	מונים	לר' אליעזר ב"י

מה הם החילוקים בין זכר לנקבה בדינים דלהלן?

נקבה	זכר	
נטמאת	אינו מטמא	לענין להטמא באונס בזיבה
אינה נטמאת	מטמא	ראו זיבה ג' פעמים ביום אחד
אינה טעונה	טעון	פריעת הראש ופרימת הבגדים במצורע
מותרת	אסור	לענין תשמיש המיטה במצורע

¹ וחילקם התנא לשנים, הגם שבמצורע לא כתב מצורע ומצורעת. משום שבצרעת בעיקר טומאתן אין חילוק. ורק בזב וזבה יש בעיקר טומאתן חילוק. ובתוס' (ד"ה אידי), כתבו די"ל חילוק פשוט, דזב מטמא בלובן, ואילו זבה מטמאת באודם.

² ת"ק לא מני להו בגר כיון שהקרבן הזה בא להכשירו לבוא בקהל, ובנזיר בא להכשירו לשתות יין ולהטמא למתים ולהתגלח.

³ דכאן אין אפי' "מישרי נפשיה" - דהקרבן בא רק כדי להחיל עליו נזירות דטהרה.